

לוגליין:

לוחם מילואים צעיר המתמודד עם פוסט-טראומה מתחיל להתנדב אצל גבר בן 57 שעובר שיקום ממושך בעקבות אירוע מוחי. בין השניים, נרקמת חברות יוצאת דופן ונוצר מסע של ריפוי הדדי בתוך עולם של כאב, אובדן ותקווה.

סינופסיס מורחב- "מישהו להישען עליו" (שם זמני)

"מישהו להישען עליו" (שם זמני)

עומרי, לוחם מילואים צעיר מקיבוץ עמק שחר שבעמק יזרעאל, מתעורר שטוף זיעה מחלום בלהות על קרבות מהעבר. בעודו נאבק בזיכרונות השירות, הוא מנסה לחזור לשגרה: לימודים אקדמיים, שגרה בקיבוץ, חיים "רגילים". אבל בפנים – הכול סוער. יום אחד, בעקבות המלצה של העובדת הסוציאלית זוהר, הוא מגיע להתנדב במוסד הסייעודי "נווה קמה" במזרע, שם הוא פוגש את נמרוד – גבר בן 57, שנפגע קשה ממחלה נדירה שהותירה אותו משותק כמעט לגמרי. כבר מהמפגש הראשון נוצרת כימיה מפתיעה. שניהם בני קיבוצי השומר הצעיר, שניהם שריונרים לשעבר, ושניהם – לוחמים במערכות שונות לגמרי. ככל שהשבועות חולפים, המפגשים בין עומרי לנמרוד הולכים ומעמיקים. נמרוד מתעקש על שיקום, עומד, מתהלך, נלחם ועומרי, שנמצא בעצמו במסע ריפוי, מגלה שהקשר הזה הוא בדיוק מה שהוא היה זקוק לו. החברות עם נמרוד מחזירה לו את היכולת לנשום. במקביל, הקשר עם משפחתו של נמרוד ובעיקר עם אשתו מאיה ובתו אורי – הופך קרוב. נוצר תא משפחתי לא שגרתי, מרפא לשני הצדדים. השלווה מופרת כשעומרי נקרא שוב למילואים, לעזה. בין הפגזים והפחד, הוא ממשיך לשמור על קשר עם מאיה, שמעדכנת אותו בסרטונים מתהליך השיקום של נמרוד. עומרי מוצא בכך כוח לשרוד. אבל אז מגיעה הבשורה הקשה: אחותו של נמרוד נפטרה. עומרי יוצא מהחזית ומצטרף אליהם לשבעה, אבל עמוק בלב – משהו בו נשבר. הוא מתחבט עם עצמו האם להפסיק את מישהו להישען עליו? אולי זה גדול עליו? המוות של אחותו של נמרוד החזיר אותו ללחימה. בינתיים, נמרוד חווה התקף אפילפסיה נוסף. שני הגיבורים שלנו כל אחד בחזית אחרת נחלשים, אך גם מתעצמים. ואז קורה האסון. שני טילי נ"ט פוגעים בטנק של עומרי. הוא נפצע קשה, מורדם ומונשם למשך חודש. ביום שבו הוא פוקח עיניים, הוא רואה

את נמרוד עומד על רגליו. הכוחות מתהפכים. עכשיו נמרוד הוא זה שמחזיק את
עומרי. במפגש קורע לב, הם נפגשים שוב. עומרי בכיסא גלגלים, נמרוד לצידו. שני
לוחמים, שני משתקמים, שני חברים. כל אחד מהם עבר את מה שהשני עובר כעת
והם יודעים שרק יחד, הם יוכלו להמשיך.